

Dosarul nr. 2ra-311/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (O. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna)

Î N C H E I E R E

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Leonid Morari, Dumitru Prijmireanu și Vera Lupu împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la încasarea sumei restante a salariului, penalității de întârziere și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Leonid Morari, Dumitru Prijmireanu și Vera Lupu și s-a menținut hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani

c o n s t a t ă :

La data de 01 noiembrie 2017, Leonid Morari, Dumitru Prijmireanu și Vera Lupu au depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la încasarea sumei restante a salariului, penalității de întârziere și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că în vederea organizării și funcționării Comisiei Naționale de Integritate, prin Legea nr. 180 din 19 decembrie 2011 cu privire la Comisia Națională de Integritate, Parlamentul Republicii Moldova a aprobat Regulamentul Comisiei Naționale de Integritate, structura și personalul limită al acesteia.

Potrivit pct. 5 din Regulamentul sus-vizat, Comisia este un organ colegial, formată din 5 membri, egali în drepturi, care se numesc în funcție de către Parlament, cu votul majorității deputaților aleși, pentru un mandat de 5 ani. Membrul Comisiei poate exercita doar un singur mandat.

În temeiul Hotărârii Parlamentului nr. 145 din 22 iunie 2012, au fost numiți în calitate de membri ai Comisiei Naționale de Integritate, pentru un mandat de 5 ani.

Au notat că în procesul exercitării atribuțiilor în calitate de membru a CNI, statutul juridic al funcției deținute este de demnitate publică, reglementat prin Legea „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică” nr. 199 din 16 iulie 2010.

Au menționat că conform art. 14 din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010, salarizarea persoanelor cu funcții de demnitate publică se efectuează în modul, în condițiile și în mărimile prevăzute de Legea nr. 355 din 23 decembrie 2005, cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar.

Totodată, art. 5 lit. e) din Legea dată, prevede că în exercitarea mandatului, persoana cu funcție de demnitate publică beneficiază de dreptul la remunerarea și stimularea muncii.

Iar, potrivit art. 22 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010, exercitarea mandatului încetează la expirarea termenului, dacă mandatul nu este prelungit în modul stabilit de lege, sau înainte de termen.

Ulterior, Parlamentul Republicii Moldova la 17 iunie 2016 a adoptat Legea nr. 132 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, care reglementează modul de organizare și funcționare a Autorității Naționale de Integritate.

Conform art. 44 alin. (1) și (6) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016, Autoritatea este creată prin reorganizarea Comisiei Naționale de Integritate, fiind succesorul în drepturi al acesteia. Membrii Comisiei Naționale de Integritate își încetează mandatul la data numirii în funcție a președintelui Autorității.

Au reținut reclamanții că reieșind din prevederile art. 9 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016, Autoritatea este condusă de un președinte, asistat de un vicepreședinte, care sunt numiți în funcții de Președintele Republicii Moldova la propunerea Consiliului de Integritate.

Condițiile și procedura de desfășurare a concursului pentru suplinirea funcțiilor de președinte și vicepreședinte al Autorității sunt stabilite în Regulamentul privind modul de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcțiilor de președinte și vicepreședinte ai Autorității Naționale de Integritate, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Integritate nr. 1 din 20 februarie 2017, publicat în Monitorul Oficial nr. 109-118 din 07 aprilie 2017.

Au afirmat că concursul pentru selectarea președintelui și a vicepreședintelui Autorității Naționale de Integritate a fost anunțat în data de 07 aprilie 2017, iar termenul limită de depunere a dosarelor a fost 03 mai 2017, însă, ulterior, acest termen a fost prelungit de două ori până în data de 15 mai 2017 și respectiv 14 august 2017.

Cu toate acestea, nici până în prezent nu a fost numit președintele și vicepreședintele Autorității Naționale de Integritate.

Au remarcat reclamanții că în situația creată, ei în calitate de membri ai Comisiei Naționale de Integritate, continuă să-și exercite fără întrerupere atribuțiile de serviciu, cu frecvență deplină.

În pofida celor expuse, membrul Comisiei Naționale de Integritate, Anatolie Donciu, care deține și funcția de președinte al Comisiei Naționale de Integritate, începând cu 22 iunie 2017, reține ilegal, neîntemeiat și abuziv achitarea salariilor lor ca membri ai Comisiei Naționale de Integritate.

Au invocat că potrivit art. 330 alin. (2) din Codul muncii, în caz de reținere din vina angajatorului a salariului, a indemnizației de concediu, a plăților în caz de eliberare sau a altor plăți cuvenite salariatului, acestuia i se plătește suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Astfel, ținând cont de faptul că plata salariilor a fost sistată începând cu 22 iunie 2017, suma suplimentară pentru dreptul salarial neplătit în termen a fost calculată după

următoarea formulă: $[(0,3\% \times 6.075 \text{ de lei}) \div 365 \text{ de zile}] \times 132 \text{ de zile} = 2.645,28 \text{ de zile}$, începând cu ziua respectivă.

Suplimentar, conform art. 145 alin. (1) din Codul muncii, compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului se efectuează prin indexarea obligatorie și în mărime deplină a sumei salariului calculat dacă reținerea acestuia a constituit cel puțin o lună calendaristică de la data stabilită pentru achitarea salariului lunar.

Au remarcat că prin scrisoarea nr. 01/Col-68/17 din 30 iunie 2017, președintele în exercițiu al Autorității Naționale de Integritate, Anatolie Donciu, i-a asigurat că membrii Comisiei Naționale de Integritate nu au fost concediați.

La 18 octombrie 2017, s-au adresat cu un demers către președintele în exercițiu al Autorității Naționale de Integritate, Anatolie Donciu, solicitând achitarea salariilor lor ca membri ai Comisiei Naționale de Integritate, cu efectuarea calculelor de rigoare începând cu data de 22 iunie 2017 până în prezent, însă nu au primit nici un răspuns.

Astfel, au cerut reclamanții Leonid Morari, Dumitru Prijmireanu și Vera Lupu admiterea acțiunii, încasarea din contul Autorității Naționale de Integritate în beneficiul lor a sumei restante a salariului reținut, după cum urmează: pentru Leonid Morari în mărime de 28.882,88 de lei; pentru Dumitru Prijmireanu în mărime de 28.882,88 de lei și pentru Vera Lupu în mărime de 28.882,88 de lei. Încasarea din contul Autorității Naționale de Integritate în beneficiul lor a penalității pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 0,3% din suma neachitată în termen, după cum urmează: pentru Leonid Morari în mărime de 2.645,28 de lei; pentru Dumitru Prijmireanu în mărime de 2.645,28 de lei și pentru Vera Lupu în mărime de 2.645,28 de lei, precum și a prejudiciului moral în mărimea salariului reținut.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Leonid Morari, Dumitru Prijmireanu și Vera Lupu și s-a menținut hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile prin faptul că prin ordinele nr. 51p, 50p și 49p din 16 iunie 2017 a președintelui în exercițiu al Autorității Naționale de Integritate, Anatolie Donciu, mandatul reclamanților Morari Leonid, Prijmireanu Dumitru și Lupu Vera, acordat pe un termen de 5 ani, prin Hotărârea Parlamentului nr. 145 din 22 iunie 2012, a încetat de drept la data de 21 iunie 2017 în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010 – expirarea termenului, dacă mandatul nu este prelungit în modul stabilit de lege, sau înainte de termen.

Au constatat instanțele de judecată că prin ordinul Autorității Naționale de Integritate nr. 51p din 16 iunie 2017 „Cu privire la încetarea mandatului dlui Leonid Morari, membru al Comisiei Naționale de Integritate”, s-a ordonat Serviciului economie și finanțe să asigure achitarea lui Leonid Morari a indemnizației de concediu nefolosit pentru 70 de zile calendaristice pentru perioada de activitate 22 iunie 2015 – 21 iunie 2017 și ajutorul material în mărimea unui salariu mediu lunar, calculat în raport cu perioada de activitate realizată de la 01 ianuarie 2017 – 21 iunie 2017 conform prevederilor art. 119 alin. (1) din Codul muncii.

Prin ordinul Autorității Naționale de Integritate nr. 50p din 16 iunie 2017 „Cu privire la încetarea mandatului dlui Dumitru Prijmireanu, membru al Comisiei Naționale de Integritate”, s-a acordat lui Dumitru Prijmireanu, membru al CNI, o indemnizație

unică egală cu 2 salarii ale funcției, în conformitate cu art. 17 alin. (1) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, iar Serviciului economie și finanțe s-a ordonat să asigure achitarea indemnizației de concediu nefolosit pentru 126 de zile calendaristice pentru perioada de activitate 22 iunie 2013 – 21 iunie 2017 conform prevederilor art. 119 alin. (1) din Codul muncii.

Prin ordinul Autorității Naționale de Integritate nr. 49p din 16 iunie 2017 „Cu privire la încetarea mandatului dnei Vera Lupu, membru al Comisiei Naționale de Integritate”, s-a acordat Verei Lupu, membru al Comisiei Naționale de Integritate, o indemnizație unică egală cu 2 salarii ale funcției, în conformitate cu art. 17 alin. (1) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică nr. 199 din 16 iulie 2010, iar Serviciului economie și finanțe s-a ordonat să asigure achitarea Verei Lupu a indemnizației de concediu nefolosit pentru 3 zile calendaristice pentru perioada de activitate 22 iunie 2016 – 21 iunie 2017 și ajutorul material în mărimea unui salariu mediu lunar, calculat în raport cu perioada de activitate realizată – 01 ianuarie 2017 – 21 iunie 2017, conform prevederilor art. 119 alin. (1) din Codul muncii și art. 8 alin. (1) din Legea cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar nr. 355 din 23 decembrie 2015.

Au concluzionat instanțele de judecată ierarhic inferioare că la actele cauzei nu se atestă careva dovezi prin care s-ar fi demonstrat faptul că Morari Leonid, Prijmireanu Dumitru și Lupu Vera și-au manifestat dezacordul față de ordinele nominalizate supra, sau că le-ar fi contestat în termenul și conform procedurii prevăzute de lege în acest sens, fapt ce prezumă acordul reclamanții cu conținutul ordinelor date și efectele juridice pe care acestea le generează.

La fel, au reținut instanțele de judecată că reclamanții nu au probat faptul că după încetarea temeiului legal de apariție a raportului de exercitare a funcției, au îndeplinit anumite atribuții de serviciu, cu atât mai mult, că însăși aceștia în cadrul ședinței a primei instanțe au declarat că nu au participat la ședințele grupului de lucru și nici nu au îndeplinit careva obligațiuni de serviciu.

La data de 03 decembrie 2018, Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru au invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La data de 22 ianuarie 2019, în adresa Autorității Naționale de Integritate și Verei Lupu au fost expediate copiile recursului declarat de către Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor.

La data de 07 februarie 2019, Autoritatea Națională de Integritate a depus referință, solicitând să fie respins recursul declarat de către Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru, cu menținerea deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a litigiului, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Conform art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Totodată, potrivit art. 389 alin. (4) din Codul de procedură civilă, decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Instanța de recurs reține că potrivit informației de pe pagina web a Curții de Apel Chișinău: [www. cac.instante.justice.md](http://www.cac.instante.justice.md), decizia din 03 octombrie 2018 a fost publicată la 29 octombrie 2018.

Subsidiar, din materialele dosarului rezultă că copiile deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău au fost expediate în adresa lui Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru la 29 octombrie 2018 (f.d. 135), însă nu se atestă date când au fost recepționate de către aceștia.

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 03 decembrie 2018.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, asupra cărora Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 107-109).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenții nu au evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru au avut posibilitatea de a fi auziți de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenților le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auziți combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Morari Leonid și Prijmireanu Dumitru împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Leonid Morari, Dumitru Prijmireanu și Vera Lupu împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la încasarea sumei restante a salariului, penalității de întârziere și a prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic